

به بهانه فرارسیدن ماه محرم

توصیه های علما و عرفا برای درک بهتر این ایام

طبل عزا را بنواز ای فلک

برای ما شیعه های ایرانی، از راه رسیدن محرم اتفاق مهمی است. محرم برایمان حرمت و قداست دارد. از تغییر رنگ لباس مان بگیر تا برنامه های جلسات شبانه و نذری های گاه و بی گاه و دست نگه داشتن برای جشن و مهمانی و اثاث کشی و حزن و اندوه ناخودآگاه، همه نشان دهنده تفاوت بزرگ محرم با روزهای پیش از آن است. محرم، همه چیز مان را حداقل برای ده روز و ده شب تحت الشعاع قرار می دهد. فکرها و دغدغه ها و مناسبات معمول کمرنگ می شود؛ دلخوری ها و کدورت ها فراموش می شود و همه، زیر یک خیمه، غرق دنیای دیگری می شویم. انکار همه چیز در برابر عظمت یک چیز رنگ می بازد. محرم فرصتی است برای فکر و جوشش و تحول و تصمیم. همه چیز مهیاست تا شروع دوباره ای داشته باشیم. امروز در پرونده «زندگی سلام» به مناسبت آغاز ماه محرم تصمیم گرفتیم به بیانات برخی علما و بزرگان دین اسلام رجوع کنیم و از زاویه دید ایشان، نگاهی داشته باشیم بر ماه محرم و سوگیری بر اهل بیت علیهم السلام برای استفاده از درس های قیام عاشورا برای بهبود زندگی خود و اطرافیانمان. با ما همراه باشید.

مرحوم آیت... محمد تقی بهجت

ذکر فضایل و مصائب اهل بیت، ادای اجر رسالت

آقایان مداح و ذاکر اهل بیت(ع) که مبتلا هستند به این شغل و این کار، مشغول باشند به مداحی اهل بیت(ع)، به ذکر فضایل آنها و مطاعن اعداء اهل بیت(ع) و مصائبی که بر ایشان وارد شده است. همه این ها [مداحان] باید بدانند در چه موافقی هستند و چه کاری دارند انجام می دهند و برای چه این کارها را می کنند. باید بدانند که همان مودت ذی القربی را که در قرآن هست دارند پیاده می کنند، چه ذکر فضایل اهل بیت(ع) باشد و چه ذکر مصائب آن ها؛ همه این ها ادا کردن اجر رسالت است؛ تثبیت کردن مردم به «قرآن» است. این کسانی که می گویند: این مداحی چیست؟ مصیبت خوانی چیست؟ اشک ریختن چیست، نمی فهمند که این اشک، طریقه تمام انبیا بود برای شوق لقاء... برای تحصیل رضوان... منبع: وب سایت مرکز تنظیم و نشر آثار حضرت آیت... محمد تقی بهجت

حجت الاسلام قرائتی

کلا حسین(ع) جنس غمش فرق می کند

همه ما وقتی یک کسی را از دست دادیم، هفته اول ناراحت هستیم ولی هفته های بعد دیگر عادی هستیم. ماجرای قیام کربلا چیست که تمام نمی شود؟ ماجرای غم امام حسین(ع) چیست که کمرنگ نمی شود؟ در زیارت جامعه داریم «و اسماء کم فی الاسماء و ارواحکم فی الارواح و قبور کم فی قبور» یعنی شما همیشه استمان در اسمها هست، قبرتان بین قبرها هست. مثل این که انسان هر غذایی را چند بار بخورد خسته می شود، ولی نان غذای سالیانه مردم است و خسته هم نمی شوند. خدا در این گندم چه قرار داده است؟ یا مثلا راز علاقه مادر به بچه اش چیست که از قبل از تولد تا بعد از مرگ، از بین نمی رود؟ این ها نکات قابل تامل ماجراست. منبع: تارنمای سمت خدا

آیت... مجتهدی تهرانی

مجالس روضه را در یابید

جایی که در آن روضه می خوانند، بروید بنشینید و گریه کنید. هیئت، حسینیه ای، مسجدی، توسلی، خود روضه رفتن یکی از عبادات مهم است. حبیب بن مظاهر را در خواب دیدند، به او گفتند: «چه آرزویی داری؟» گفت: «آرزو دارم زنده شوم، بروم در مجلس عزای حضرت اباعبدالله... (ع) بنشینم و در مصیبت اهل بیت(ع) گریه کنم». گریه کردن بر امام حسین(ع) چیز عجیبی است. در حدیث آمده «کسی که گریه کند و بگریاند و اگر گریه اش نمی آید تباکی (تلاش) برای گریه کردن) کند و خودش را در حالت گریه قرار دهد، بهشت بر او واجب است. این قدر گریه برای امام حسین(ع) مهم است. منبع: طریق وصل، ص ۱۴۲

استاد شهید مرتضی مطهری

شفاعت به معنی فرار از در خانه خداست

خیال نکنیم که رفتن به سوی شفیع، فرار از در خانه خداست! اگر بخواهد به شکل فرار از در خانه خدا باشد رفتن به سوی شفیع، رفتن به سوی جهنم است. اگر گفتیم نماز نمی خوانم به جایش کار دیگری برای امام حسین(ع) می کنم، یا فکر کنید امام حسین(ع) به چیزی راضی می شود خدا به چیز دیگر، نه خدا را شناخته اید نه امام حسین(ع) را. امام حسین(ع) آن کسی است که در خطبه اش فرمود: «رَضِیَ اللّٰهُ رِضَانَا اَهْلَ الْبَيْتِ». اصلا امام حسین(ع) اگر رضایی غیر از رضای خدا داشته باشد که امام نیست، پیغمبر(ص) اگر از خودش دگانی مستقل داشته باشد، چیزی بخواهد غیر از آن چه که خدا می خواهد، به چیزی خشنود باشد غیر از آن چه که خدا به آن خشنود است، نمی تواند پیغمبر باشد. منبع: کتاب اشعانی با قرآن، ج ۵، ص ۹۶

آیت... سید عید... فاطمی نیا

زیر پرچم عزای امام حسین(ع)، گناه نکنیم

خدا چند گناه را نمی بخشد: ۱- عمدا نماز نخواندن. ۲- به ناحق آدم کشتن. ۳- عقوق والدین. ۴- آبرو بردن. این گناهان این قدر نحس هستند که صاحبانشان گاهی موفق به توبه نمی شوند. پس یکی از بزرگان علما که در زمان خودش استاد العلما بود، برای من تعریف می کرد: «به پدرم گفتند پدر تو دریای علم هستی. اگر بنا باشد یک نصیحت به من بکنی چه می گویی؟ می گفت پدرم سرش را انداخت پایین. بعد سرش را بالا آورد و گفت: آبروی کسی را نبر! الان در زمان ما هیئتی ها، مسجدی ها و مقدس ها آبرو می برند. عزیز من! اسلام می خواهد آبروی فرد حفظ شود. شما با این مشکل داری؟ دقت کنید که بعضی ها با زبانشان می روند جهنم. روایت داریم که می فرماید اغلب جهنمی ها، جهنمی زبان هستند. فکر نکنید همه شراب می خورند و از دیوار مردم بالا می روند. ای مَشَت مومن مقدس را که می کشی! آورند جهنم. ای آقا! تو که همیشه هیئت بودی! مسجد بودی! به، توی صفوف نماز جماعت و جلسات هیئت می نشینند، آبرو می برند. منبع: خبرگزاری فارس

حضرت آیت... میرزا جواد آقا ملکی تبریزی

حسین(ع)، خود را فدای دنیا و آخرت ما کرد

امام حسین(ع) این مصیبت ها را قبول کرد و نفس شریفش را برای شیعانش فدا کرد، تا آنان را از عذاب دردناک نجات بخشد و فرزندان و عزیزانش را یتیم کرد و راضی به اسیری حرمش و زناش و زینب و سکینه اش و ذبیح علی اصغر و علی اکبرش و برادران و عترتش شد تا ما را از گمراهی و پیروی گمراه کنندگان ناپود شونده و ناپود کننده بیرون بیاورد تا با آتش جهنم عذاب نشده و از گناهان بزرگ نجات یابیم. آن تشنگی عظیم را تحمل کرد تا شیعانش را از تشنگی روز قیامت سیراب کند. پس به حکم صفات کریمه واجب است که شیعانش نیز بذل کنند به او آن چه را که او برای آنان بذل نمود و جانانش را فدای او کنند، چنان که او جانش را فدایشان نمود. تازه اگر این کار را بکنند باز هم حق همدردی را به جای نیاورده اند؛ زیرا نفس شریف او با نفس ما قابل مقایسه نیست. چون آن به منزله نفس نبی بزرگوار است که علت ایجاد جهانیان و آقای همه خلائق از انبیا و مرسلین و فرشتگان مقرب است و حبیب ا... و محبوب حبیب ا... است. منبع: کتاب «به سوی دوست»

استاد شهید مرتضی مطهری

همجواری عقل و احساس در مکتب عاشورا

هرگز نمونه ای از یک مکتب عملی در دنیا پیدا نمی شود که نظیر مکتب حسین بن علی(ع) باشد. نظیر آن چه که در حادثه عاشورا اتفاق افتاد از ایمان کامل به جهان دیگر، از رضا و تسلیم، از صبر، از مردانگی، از طمأنینه نفس، از ثبات و استقامت، از عزت و کرامت نفس، از آزادی خواهی و آزادی طلبی، نمونه ای در دنیا نیست. امام حسین(ع) به واسطه شخصیت عالی قدرش و به واسطه شهادت قهرمانانه اش، مالک قلب ها و احساسات صدها میلیون انسان است. راز بقای نام امام حسین(ع) این است که نهضتش از طرفی منطقی است و بُعد عقلی دارد و از طرف دیگر در عمق احساسات و عواطف راه یافته است. وقتی انسان، امام حسین(ع) را با این صفات و خصایل می شناسد، می بیند سزاوار است که نام او تا ابد زنده بماند؛ چون حسین(ع) مال خود نبود. خودش را فدای انسان کرد، فدای اجتماع انسانی کرد، فدای مقدسات بشر کرد، فدای توحید کرد، فدای عدالت کرد، فدای انسانیت کرد. از این جهت افراد بشر، همه او را دوست می دارند. وقتی انسان، دیگری را می بیند که در او هیچ فردیت و منیتی وجود ندارد و هر چه هست شرافت و انسانیت است، او را با خودش متحد و یکی می بیند. منبع: کتاب حماسه حسینی، جلد اول، صفحه ۸۰

علامه سید محمد حسین طباطبائی

یک توصیه راهگشا

از امشب (شب عاشورا) بیایید با امام حسین علیه السلام یک قراری بگذارید، تصمیم بگیرید هر مصیبتی که در نماز برای شما مشغولیت ایجاد می کند (ذهنتان را مشغول می کند) را ترک کنید، مطمئن باشید به چه نرسیده آثارش و نورانیت اش را خواهید دید! منبع: کانال تذکره الاولیاء

آیت... مرعشی نجفی (ره)

یک وصیت عاشورایی

مرحوم آیت... العظمی مرعشی نجفی، ماه های محرم و صفر هر سال را لباس سیاه می پوشیدند و در وصیت نامه خود نوشته اند: «لباس سیاهی که در ماه های محرم و صفر می پوشیدم جهت حزن و اندوه در مصیبت های آل رسول اکرم(ص) با من دفن شود تا وسیله شفاعتم در روز قیامت باشد. سفارش می کنم دستمالی را که اشک های زیادی در رثای جدم حسین مظلوم و اهل بیت مکرم اورینخته و صورت خود را با آن پاک می کردم، بر روی سینه ام در گفتم بگذارید.» منبع: پایگاه اطلاع رسانی حوزه

مرحوم حاج اسماعیل دولابی

به یاد مصائب امام حسین(ع)، صبر کنیم و آرام شویم

اساسا وقتی کسی که ابتلا زیاد دیده است می آید، کسی که کم مصیبت دیده خاموش می شود. وقتی آن که ابتلا بزرگ تر دیده وارد می شود، آن یکی ساکت می شود و دیگر خجالت می کشد گریه کند. این خیلی ساده است. تمام ابتلاهایی که ما در دنیا می کشیم با یاد کربلا ساکت می شود. یاد مصیبت آن ها، ما را آرام و راحت می کند. زیرا مصائب آن ها زیاد و تمام است. غم های ما کجا و غم های آن ها کجا؟ جای ما کجا و جای آن ها کجا؟ همه مصائب دنیا را به حساب کربلا بگذار؛ بگو با غصه کربلا، دیگر نمی آزد که برای دنیا غصه بخوریم و محزون شویم. منبع: خبرآنلاین